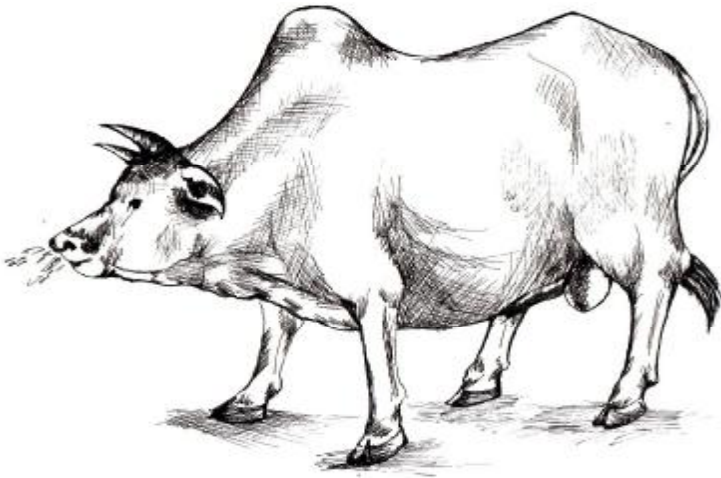

ຄວາມຮູ້ພູມປັນທ້ອງຖິ່ນ

“ການລ້ຽງງົວຊົນ”

(ສະບັບທົດລອງ)

ຂຽນໂດຍ: ນາງ ຈຸມມະລີ

ຂໍ້ມູນຈາກ: ບ້ານສົມສະໄໝ ເມືອງ ໄຊທານີ ນະຄອນຫລວງ

ປີ 2006

ປຶ້ມຄວາມຮູ້ພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນ “ການລ້ຽງງົວຊົນ”

ຮີບໂຮມ ແລະຈັດໜ້າໂດຍ : ທ້າວ ຄຳຫຼ້າ ພອນມະນີວົງ

ແຕ້ມໂດຍ: ທ້າວ ຄຳຫຼ້າ ພອນມະນີວົງ

ຜູ້ຮຽບຮຽງ: ອ.ຈ ໂພໄຊ ຈັນທະວົງສາ

ອ.ຈ ເກດມະນີ ບັນດາສັກ

ອ.ຈ ຄຳໄຫວ

ອ.ຈ ລັງ ແສງດາລາ

ອ. ຈ ທອງຂັນ

ເຈົ້າຂອງ : ພະແນກສຶກສານະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ

ສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາ

ຄຳນຳ

ປຶ້ມພູມປັນຍາທ້ອງຖິ່ນຫົວນີ້ ໄດ້ມາຈາກການຂຽນຂອງຊາວບ້ານແລະ ອາສາສະໝັກຊຶ່ງໄດ້ຮຽບຮຽງເບື້ອງຕົ້ນຈາກຄະນະອຳນວຍການສູນອົບຮົມຮ່ວມພັດທະນາແລະພະແນກສຶກສານະຄອນຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ປຶ້ມຫົວນ້ອຍຫົວນີ້ ໄດ້ບັນຈຸເອົາເນື້ອໃນທີ່ເວົ້າເຖິງຫົວຂໍ້ໃດໜຶ່ງໂດຍມີຫຼາຍກົດຈະກຳທີ່ຈະເປັນການທົດລອງເອົາຄວາມຮູ້ທ້ອງຖິ່ນເຂົ້ານຳພາ ແລະ ສິດສອນນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມໂດຍເອົາບົດທີ່ງ່າຍສອນຊັ້ນປໍ້1 ປໍ້ 2 ແລະ ບົດທີ່ຍາກກໍສອນຊັ້ນໃຫຍ່ຂຶ້ນໄປ.

ຄະນະຈັດທຳຄິດວ່າປຶ້ມຫົວນີ້ຄົງເປັນບ່ອນອີງອັນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານກໍຄືອາສາສະໝັກທີ່ຈະໄປສອນເດັກປະຖົມບໍ່ຫຼາຍກໍໜ້ອຍ.

ຄະນະຈັດທຳຄິດວ່າຍັງມີຫຼາຍເນື້ອໃນທີ່ຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍແລະຂາດໄປຫ້ວງວ່າຄົງໄດ້ຮັບການຕິຊົມຈາກທຸກທ່ານພວກເຮົາພ້ອມທີ່ຈະປັບປ່ຽນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ຄະນະຈັດທຳ

ຄວາມເປັນມາ

ການລ້ຽງງົວຊົນແມ່ນມີມາແຕ່ສະໄໝບູຢ່າຕາຍາຍເພິ່ນລ້ຽງງົວນີ້ເພື່ອແຂ່ງຂັນຍາມບຸນກິນຈຽງ,ການລ້ຽງງົວຊົນແມ່ນລ້ຽງແບບເອົາໃຈໃສ່ດູແລເປັນພິເສດ ແລະກໍມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ ເພາະຕ້ອງໄດ້ໄປກ່ຽວຫຍ້າໃຫ້ມັນກິນຢູ່ສະເໝີຈະບໍ່ໄດ້ປ່ອຍຕາມລຳພັງຄືກັບງົວອື່ນໆ ຄອກທີ່ງົວຊົນ ຢູ່ຕ້ອງສະອາດເປັນຄອກແບບເຮືອນ ແລະຕ້ອງແມ່ນງົວຊົນພຽງໂຕ ດຽວເທົ່ານັ້ນ,ຢູ່ພື້ນຂອງມັນບໍ່ສູງປານໃດປະມານ 20-30 Cmແລະຕ້ອງມີຮາງສຳລັບໃສ່ຫຍ້າໃຫ້ງົວກິນ. ຄອກຂອງ ມັນຕ້ອງອະນາໄມຢູ່ສະເໝີ ຫຼັງຈາກໃຫ້ອາຫານແລ້ວຕ້ອງ ເອົາເກືອໃຫ້ມັນກິນ ຈັກໜ້ອຍ ໜຶ່ງພໍໃຫ້ງົວເຊື່ອຟັງຜູ້ເປັນ ເຈົ້າຂອງ .ງົວຕ້ອງເປັນງົວໂຕໃຫຍ່,ຫົວໃຫຍ່, ເຂົ້າທັງສອງເບື້ອງໃຫຍ່ ແຂງແຮງ ແລະຄົມດີ,ຂາທັງ 4 ຂາໃຫຍ່.ເມື່ອມີງານປະເພນີບຸນກິນຈຽງເພິ່ນກໍຈະເອົາງົວຊົນນີ້ມາຊົນກັນເພື່ອສ້າງບັນຍາກາດໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເບິ່ງ,ນອກຈາກນັ້ນຍັງເປັນການແຂ່ງຂັນຊົນງົວວ່າງົວໃຜຈະຊົນໄດ້ດີ,ຖ້າງົວໂຕໃດຊົນໄດ້ຊະນະຖືວ່າເຈົ້າຂອງງົວໂຕນັ້ນແມ່ນ ມີຊື່ສຽງນອກຈາກນັ້ນການຊົນງົວຍັງເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ມາເບິ່ງນັ້ນໄດ້ ມີຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະໄດ້ເຫັນບຸນປະເພນີຂອງຊົນເຜົ່າອີກດ້ວຍ ແລະເຈົ້າຂອງງົວກໍມີຄວາມພາກພູມໃຈທີ່ໄດ້ງົວດີ ແລະງົວຊົນເກັ່ງ.

ອຸປະກອນໃນການເຮັດຄອກງົວ

ໄມ້ກົມ

ໄມ້ແປ້ນ

ຫຍາ

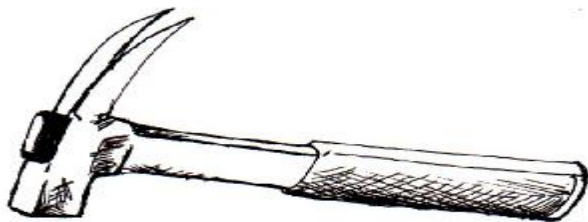
ສັງກະສີ,ໄມ້ຟ້າ,ໄພຫຍ້າ

ເຫຼັກຕະປູ

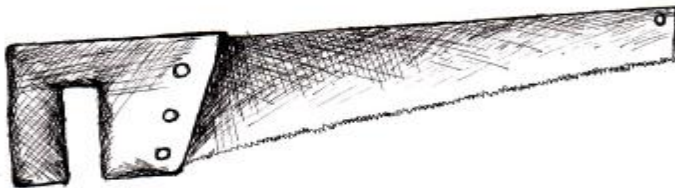
ຄ້ອນຕີ

ພ້າ

ເລື້ອຍ

v ວິທີເຮັດຄອກງົວ

- 1 ຊຸດຊຸມ 4 ຊຸມ
- 2 ຜັງເສົາ
- 3 ເຮັດໂຄງຫຼັງຄາ ແລະມຸງ
- 4 ແອ້ມຝາໃສ່ແລ້ວມຸງວິທີແອ້ມແມ່ນແອ້ມແບບຫ່າງໆ ຈົ່ງຕະປູໄວ້
ເພື່ອໃຫ້ງົວໄດ້ປ່ອນຫົວອອກມາກິນຫຍ້າຢູ່ໃນຮາງຂ້າງນອກ.

ຫຼັກການທີ່ສໍາຄັນ

- ການລ້ຽງງົວຊົນແມ່ນເຮົາຕ້ອງເລືອກເອົາງົວທີ່ມີໜອກໃຫຍ່ ແລະ ຂາທາງໜ້າໃຫຍ່. ຄວນເລືອກເອົາງົວທີ່ມີເຂົ້າແຫຼມ ແລະ ເຂົ້າບໍ່ ກວ້າງ ຫຼາຍເວລາຊົນມັນຈະຖືກດີ ແລະ ເວລາງົວນັ້ນຊົນກັນມັນຈະໃຊ້ ກໍາລັງ ຂາທາງໜ້າຫຼາຍໃນການຍັນຫຼີຄໍ້າ.

ກາບ: ງົວໂຕໃຫຍ່

ງົວຂອງຂ້ອຍ	ນີ້ມີຫລາຍໂຕ
ເອົາໄວ້ໂຊ	ແຕ່ໂຕໃຫຍ່ໆ
ຍາມປີໃໝ່	ມີການຊົນງົວ
ບໍ່ໄດ້ຕົວະ	ຢາກເຫັນມາເບິ່ງ
ມ່ວນລື້ນເລິງ	ເຫັນງົວຊົນກັນ
ມັນສຸກສັນ	ທັງຊົນທັງຮ້ອງ
ຍາດພີ່ນ້ອງ	ຂອງຊົນເຜົ່າເຮົາ
ຍັງບໍ່ເຊົາ	ພາກັນຊົນງົວ

ແຕ່ງໂດຍ: ນາງ ຈຸມມະນີ

ເຊິ່ງ: ງົວຊົນ

ມາພວກເຮົາມາ	ມາເບິ່ງງົວຊົນ
ມີຜູ້ມີຄົນ	ໃນເດີນວັນນີ້
ມີມາທຸກປີ	ປະເພນີເດີມ
ຈົ່ງເອົາໃຈເສີມ	ລ້ຽງງົວຊົນນີ້
ລ້ຽງໃຫ້ດີໆ	ມີລາງວັນໃຫ້
ຍາມບຸນປີໃໝ່	ຂອງເຜົ່າລາວສູງ
ພວກປ້າແລະລຸງ	ພາກັນມາເບິ່ງ
ເບິ່ງໃຫ້ເຕີດເຕັງ	ລື້ນເລີງສຳລານ

ແຕ່ງໂດຍ: ນາງ ຈູມມະນີ

ເພງ: ງົວຊົນດີ

ງົວຊົນບ້ານເຮົາ	ທັງຖ້ຍທັງພີ
ມັນຄັກອີ່ຫລີ	ທັງພີທັງໃຫຍ່
ຜູ້ໃດລ້ຽງ	ກໍໄດ້ເອົາໃຈໃສ່
ຈົ່ງແມ່ນດີໃຈ	ເມື່ອໄດ້ເຫັນຊົນງົວ

ແຕ່ງໂດຍ: ນາງ ຈູມມະນີ

ແລະ ປະຫວັດຂອງຜູ້ຊຽນ

ຊື່: ນາງ ຈູມມະນີ ນາມສະກຸນ ຈຳປາທອງ
ອາຊີບ: ພະນັກງານຄູ

ເຫດຜົນຂອງການຊຽນບົດ:

ເພື່ອຢາກໃຫ້ອະນຸລັກວັດທະນະທຳອັນດັ້ງເດີມໄວ້ເພື່ອໃຫ້ຄົນຮຸນຫຼັງ
ໄດ້ສືບທອດຕໍ່ໄປ ແລະກໍຖືວ່າການລົງງົວກໍເປັນອາຊີບເສີມເພື່ອ
ສ້າງລາຍໄດ້ແລະເສດຖະກິດໃນຄອບຄົວ.